

Salerm

Producció

Antoni Torres Martorell

Muntatge

José Miguel Parra Sayago

Textos

Xisco Duarte

Gudi Moragues Jaulin du Seutre

Marí Pau Ruíz

Fanny Tur Riera

Antoni Torres Martorell

Fotografies

Biel Crespi Jaume

Disseny i maquetació

David Martín. Estudio Dablada

Impressió i enquadernació

amadib.esment

DL: PM

Agraïments

Vicenç Alvarez

Noemí Estaràs

Loli Jimeno Sanchez

Joana Mascaró

Blai Molina

Joan Picornell

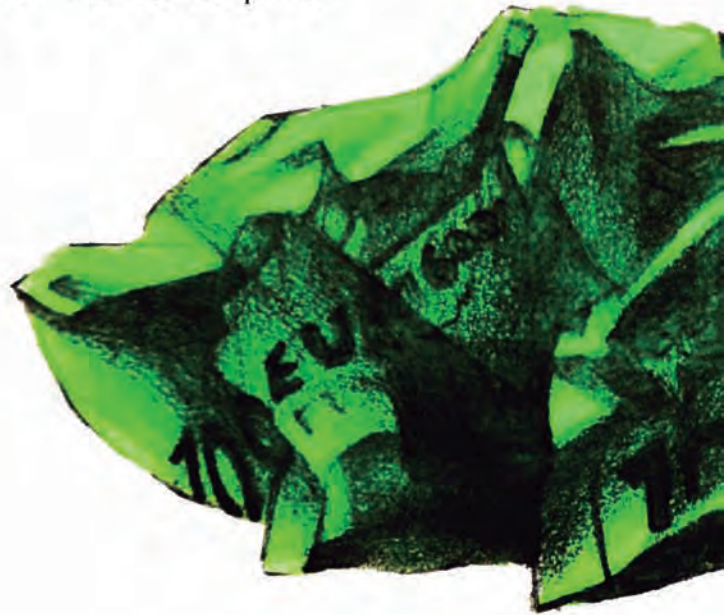
Josep Miquel Torres Riera

Kico Thomàs Humbert

...i sobretot a la meva família i amics

FELIX COLL

fills de la utopia

Ajuntament de Felanitx
Regidoria de Cultura

Centre
Cultural
Felanitx

ajuntament
d'eivissa
www.eivissa.es

Can Gelibert
CASAL DE CULTURA

AJUNTAMENT DE
BINISSALEM

B A I L A R S

FUNDACIÓ
BALEARIA

***Qui veu correctament la cara humana:
el fotògraf, el mirall o el pintor?***

Pablo Picasso

Parlar de la modernitat del retrat és vital per contextualitzar l'obra de Felix Coll. Hem d'entendre la modernitat actual com una realitat virtual on res és el que hauria de ser, una realitat que evoca el món de les aparences de Plató però en plena modernitat. Internet ha desvirtuat la realitat fins al punt que ni tan sols les persones són les que vertaderament haurien de ser.

Tot i que ara ja no és parla de la mort de l'art, els suports digitals juguen un gran paper en aquesta concepció: poden ser una bona eina de comunicació i, a la vegada, una eina de confusió en el món de l'art. La digitalització de les informacions ha suposat que les sensacions immediates desapareguin i que en la creació es faci més present un context contaminat de manca de sensacions. Un clar exemple són els retrats o autoretrats que tornen a estar a l'avantguarda: coneguts com "selfies" ja formen part de la nostra quotidianitat i en certes ocasions desbanquen tots els mitjans de comunicacions llevat-los la seva funció.

El gènere del retrat no ha fet una evolució artística sinó més bé una evolució de suport.

Els darrers anys, el món del retrat s'ha transformat fins convertir-se en icones de la societat, on la imatge és, en primera persona, l'element principal en la comunicació.

Els retrats estan lligats a uns patrons de bellesa, com un element de l'actualitat per mostrar la nostra millor imatge, completament insana i falsa, on es posa en relleu la valia personal quantificant la seva força a quantes persones pot agradar. Potser aquí es veu la vertadera evolució dels retrats, és un llenguatge nou, un element de cohesió social portat a l'extrem, on s'oblida el que un és i el que té de particular per formar part d'aquest jo comú.

Felix contraposa en la seva creació dos conceptes que, d'entrada, no tenen punts en comú: el retrat actual buit de valors que xoca amb el saber fer. D'aquesta manera aconsegueix donar el valor que mereix la figura de l' Homo faber, i tornar a cercar l'essència del retrat. En l'actualitat, on la fotografia ha pres tant terreny al dibuix i a la pintura, el saber fer recupera la seva essència i Felix Coll ho aconsegueix a punts increïbles. La seva base clàssica del dibuix acadèmic, que s'apropa a la perfecció de la tècnica, és l'eix de tota la seva obra i la tècnica apurada fa encara més humans els personatges retratats. Veurem personatges molt vitals presentats en primera persona i sovint mostrats en ambients quotidians portats en ocasions a l'esperpent.

Xisco Duarte
Felanitx, Novembre 2015

Can Gelabert es convertirà en aquesta ocasió en la llar temporal dels fills de la utopia, i els donarà així l'oportunitat d'explicar al món que guarden els seus somnis. Fèlix Coll ens convida subtilment a una reflexió tan profunda com necessària. A través dels retrats d'una humanitat dormida, aliena a la veritat que l'envolta, fa una denúncia explícita, fins i tot còmica, - amb referències a Goya i els seus dibuixos grotescos, com ell mateix explica- de la quasi inconsciència amb la que vivim la nostra quotidianitat.

Amb una tècnica que emana veritat i la cerca, tant en el llenguatge expressiu com a través dels protagonistes de cada una de les obres, l'artista posa davant cada un de nosaltres el mirall que sempre volem evitar. L'evidència que aquest fills de la utopia, som les parts de l'engranatge que algú està controlant.

Amb el recorregut a través de les obres, feim també un viatge en el temps d'obligada aturada en el present i la reflexió sobre aquella primera Utopia que Tomàs Moro regalà a la humanitat.

MPau Ruiz

Fèlix Coll, fill de la utopia

L'art és evolució, revolució, reflexió, impuls, inspiració, creació, ànima, palpit, sentiments, pensament, diàleg, relat, desig, llum, compromís, valors, somnis, ideals, contradicció, temps, matèria, llibertat, camí, horitzó, esperança,... utopia. La vida també. L'art i la vida topen amb la realitat i esdevé la creació. A Fills de la utopia despertam de l'estat d'hipersòmia que ens narcotitzava. Venim d'un son llarg. Descubrim que era un somni. El confonguerem amb la realitat. El camí ha estat enganyós. Sense arrels. Sense fonaments. Enlluernava. Pura il·lusió. L'espectador ja ho veu. Els personatges encara no. Somnolència. Utopia per tornar a començar, com a inici d'un nou camí, d'una nova realitat, d'un nou futur. Si volem, la utopia d'ahir serà la realitat de demà. Mentrestant, el camí és art, és vida.

"La utopia està en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces, para qué sirve la utopia? Para eso, sirve para caminar." / Eduardo Galeano

Fanny Tur Riera

ENTRE LA UTOPIA Y EL SIMBOLISMO

Profundamente enraizada en la comprensión de la realidad, la utopía, que responde a una aspiración de justicia, es la solución imaginaria a las contradicciones de dicha realidad. Planteamientos y proyectos con los que la sociedad viene soñando, o mejor dicho, engañándose por irrealizables como la concepción de un mundo ideal en el cual las relaciones se regulen armoniosamente.

Por otra parte, en las artes plásticas la ejecución simbólica hace patente el inicio de un viaje interior y fantástico, lleno de imprecisiones, pero también de una intensa carga emocional y sentimental. El simbolismo permite, a través del sentimiento, llegar a algo así como la inminencia de una revelación que nunca llega a producirse del todo, pero que se siente en toda su plenitud.

Sin embargo, es evidente que todos los movimientos importantes terminan creando su propia caricatura. De este modo, la acción simbólica plantea la creación de imágenes que contradicen la realidad visible y conducen a una realidad diferente y oculta que debe ser reconocida como innegable e incluso como existente. En este contexto, Félix Coll centra su notable discurso creativo entre los cognitivos sistemas de una ferviente utopía y un colmado simbolismo, salpicado por certeras dosis de sarcasmo o inquietante ironía que lo convierten en un refrescante y poderoso teorema de elocuente subjetividad.

La força és una paraula molt de moda per a una saga galàctica. La força no es veu, se sent. Però quan esteim davant una de les obres de Fèlix Coll, també la veim i, sobretot, la sentim. És un sentiment fort ... d'admiració de la bellesa que desprenen les restes dels carbons del llapis o dels pocs acrílics que hi ha a l'exposició.

Les persones que apareixen a totes les obres no estan despertes, hi són, però tenen els ulls tancats. Somien amb un món millor, són, com molt bé diu l'autor, fills de la utopia. El naixement d'aquesta exposició va ser com un somni i ara, a la fi, l'artista veu com el treball intens dels darrers anys surt a la llum, amb les incerteses de saber com es transportaran els somnis imaginaris dels personatges adormits dins el món real de l'espectador, de si s'apreciaran cada moviment del llapis d'entrè els milions que hi ha i de com sentiran les hores dedicades a aquelles fulles de paper, abans blanques i ara plenes d'exactitud i d'una realitat quasi ofensiva.

Els colors també hi apareixen. Poc, molt poc, però hi són. El verd dels bitllets, els vermells de les orelles o les diferents tonalitats dels complements posen la nota discordant cercada. No, no esteim davant una explosió de colors. L'explosió que cerca l'artista no és de colors, aquests queden per altres temps. Aquí Fèlix cerca la complicitat, cerca impactar a l'espectador, amb detalls molt visibles i estudiats, cerca despertar els sentiments de l'observador.

Fills de la Utopia és una incursió en el tan desconegut món dels somnis, però l'artista no ens vol parlar de somnis, ens vol mostrar els personatges tal com són, mentre els seus pensaments estan en les utopies. Personatges amb ulls tancats, dormint, somniant, gairebé sempre en la companyia de les rues del llençol, segurament amb pensaments més tranquils que els de la perversa realitat; esperant prolongar l'estada en el món idil·lic dels somnis, de les utopies, però, al mateix temps, desitjant despertar-se en un món millor.

Les obres d'en Fèlix Coll estan a l'abast de l'espectador en aquesta petita itinerància, gaudim-les i participem del somni dels personatges! No oblidem, però, de tocar amb els peus en terra, sempre deixant una petita part nostra segueixi somniant amb les Utopies.

Antoni Torres Martorell
Davall el lledoner
novembre 2015

100X70 (cm) cadascun
Acrílic i grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

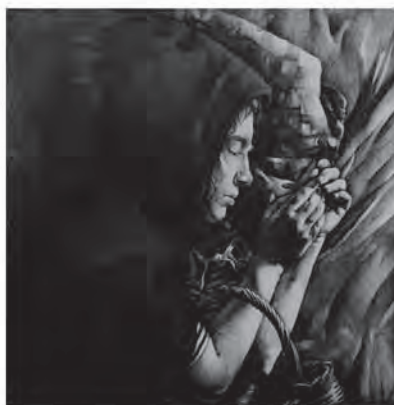

17X17 (cm) cadascun
Acrilic i grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

100X70 (cm) cadascun
Cartolina i grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

200X200 (cm)
Acrilic i oli sobre llenç

100X100 (cm)
Acrilic i oli sobre llenç

17X17 (cm) cadascun
Acrilic i grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

NAIXEMENT

"Home"

200X120 (cm)

Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

"Nadó"

70X50 (cm)

Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

"Dona"

200X120 (cm)

Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

"Al·lot"

60X42 (cm)

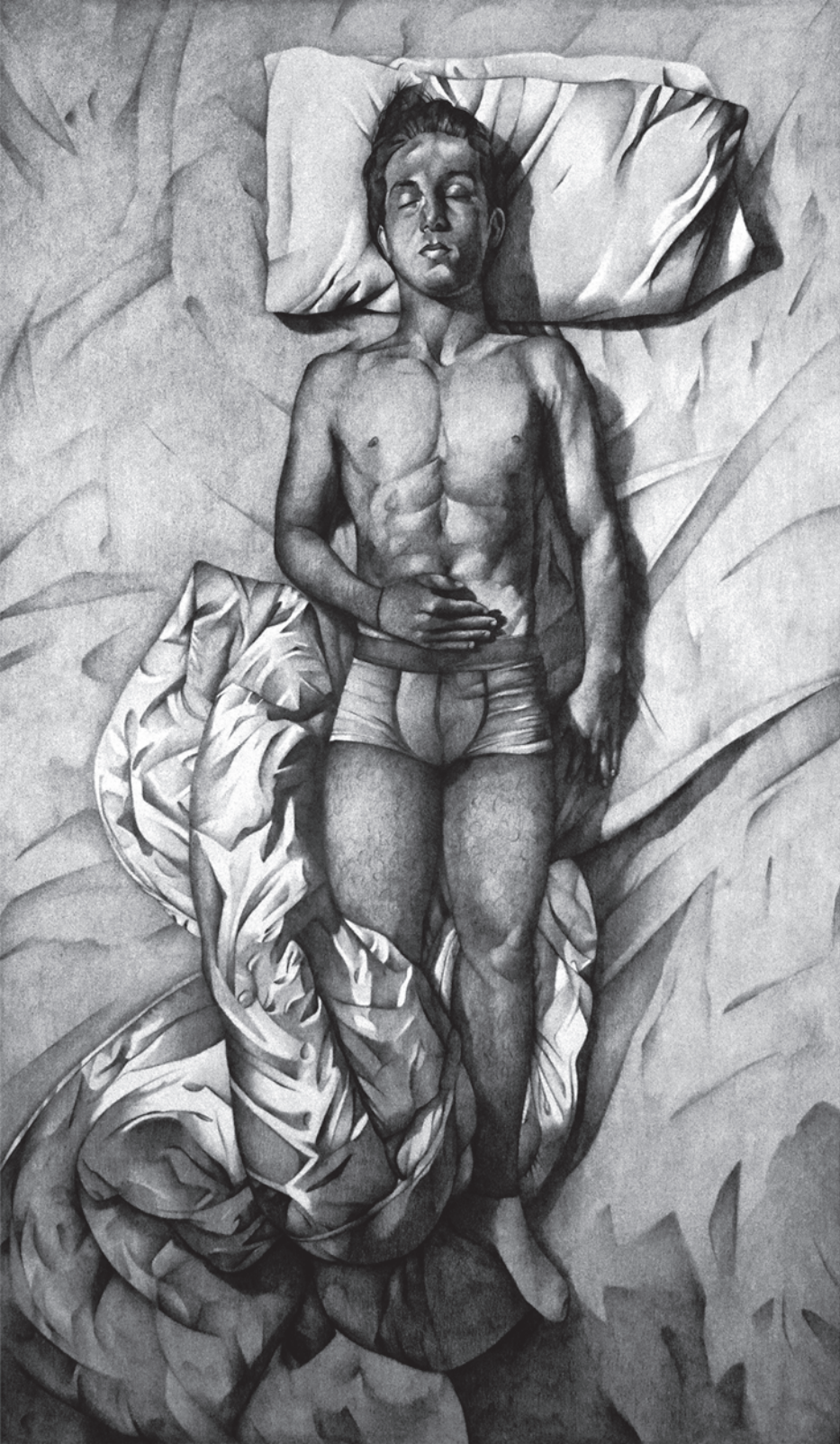
Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

"Al·lota"

60X42 (cm)

Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

70X49 (cm)
Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

70X49 (cm)
Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

100X70 (cm)
Grafit 3B i 4B sobre paper de 200 gr

EXPOSICIONS INDIVIDUALS (SELECCIÓ)

- 2016 Pròximament. Fills de la utopia. Eivissa, Espanya.
Felanitx, Espanya.
2015 Fills de la utopia. Ca'n Gelabert. Binissalem, Mallorca, Espanya.
2013 Preludi. Art Nit Campos. Campos, Mallorca, Espanya.
2011 Vida. Galeria Berlín. Palma, Mallorca, Espanya.
2008 Estils nocturns. Claustre de Sant Antoniet, Palma, Mallorca, Espanya.
2007 Poemes Nocturns. Claustre de Sant Antoniet, Palma, Mallorca, Espanya.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES (SELECCIÓ)

- 2015 I Festival d'Art Contemporani. Saltillo. Mèxic.
L'art de l'art de Ramón Llull. Exposició itinerant de la Universitat de les Illes Balears. Illes Balears, Barcelona i València. Espanya.
Imago Mundi. Fundació Benetton. CAC Màlaga, Espanya.
XXII Certamen d'Arts Plàstiques Ciutat de Manacor, Mallorca, Espanya.
2014 XVII Certamen d'Arts Plàstiques El Brocense. Càceres, Espanya.
Alart. Alaró, Mallorca, Espanya.
Art Nit Campos. Mallorca, Espanya.
V Bienal de pintura. Fundació Cum Laude. Espazo Xove. Ourense, Espanya.
La New Fair. La New Gallery. Madrid, Espanya.
2013 Emergentes 2013. Galeria Wabi Sabi. Sevilla, Espanya.
Gent d'avui. Galeria Taüll. Barcelona, Espanya.
2012 Galeria Berlín. Palma, Mallorca, Espanya.
Atreixite a mirar. La Misericòrdia. Palma, Mallorca, Espanya.
2011 5 anys. Galeria Berlín. Palma, Mallorca, Espanya.
Interpretant Ramon Llull, L'Amic i l'Amat. Madrid, Moscou, Berlín, Atenes, Nicòsia, Monestir de Cura i Monestir de la Real.
Joves artistes interpreten Chopin. Londres, Madrid, Barcelona, Varsòvia, etc.
2010 Galeria Berlín. Palma, Mallorca, Espanya.
2009 Galeria Fivars. Alacant. València, Espanya.
2008 Galeria Fivars. Alacant. València, Espanya.
Galeria Fivars. París. França.

PREMIOS (SELECCIÓ)

- 2015 I Jornades d'art Jove a Castella i Lleó. Salamanca, Espanya.
2014 La New Fair. La New Gallery. Madrid, Espanya.
2n premi al Certamen d'Arts Plàstiques i Visuals Vila de Binissalem, Mallorca, Espanya.
2013 1r premi al V Certamen de Pintura Vila d'Algaida, Mallorca, Espanya.
Emergentes 2013. Galeria Wabi Sabi. Sevilla, Espanya.
2010 Accésit al II Certamen de Pintura Vila d'Algaida, Mallorca, Espanya.
2008 1r premi al V Certamen de Pintura Vila de Lloseta, Mallorca, Espanya.
2006 1r premi al XXVII Certamen de Pintura Vila de Costitx, Mallorca, Espanya.

OBRA EN COLECCIONES

Govern de les Illes Balears. Palma, Mallorca, Espanya.
Ajuntament d'Algaida, Mallorca, Espanya.
Ajuntament de Costitx, Mallorca, Espanya.
Ajuntament de Lloseta, Mallorca, Espanya.
Ajuntament de Campos, Mallorca, Espanya.
Fundació Luciano Benetton. Itàlia.

FÈLIX COLL

1985, Palma, Mallorca
felix.coll85@gmail.com
www.felixcoll.com

